

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15957/2025
18.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у правној ствари тужиоца ЈП „Топлана“ Јагодина, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милош Јовановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1860/24 од 07.05.2025. године, у седници одржаној дана 18.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена 11.07.2025. године, која је допуњена 14.07.2025. године, против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1860/24 од 07.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2896/23 од 13.02.2024. године укинута је пресуда Основног суда у Јагодини П 897/20 од 02.06.2023. године. Ставом другим делимично је усвојен захтев тужиоца и обавезан тужени да на име дуга за испоручену топлотну енергију за период 01.12.2010. - 15.02.2012. године исплати 714.126,84 динара са затезном каматом од 25.07.2012. године, као дана подношења предлога за извршење, а за веће тражење до 896.720,27 динара, за период 15.02.2012. - 30.04.2012. године са затезном каматом од 25.7.2012. године одбијен је захтев као неоснован и укинут закључак извршитеља Зорана Дукића из ... Ик 79/2012 од 26.07.2012. године у обавезујућем делу. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да на име дуга за испоручену топлотну енергију за период 01.10.2012. - 30.04.2014. године исплати 947.669,11 динара са затезном каматом од 16.10.2014. године, као дана подношења предлога за одређивање извршења, до исплате и укинут закључак извршитеља Зорана Дукића из Јагодине Ивк 799/2014 од 16.10.2014. године у обавезујућем делу. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев туженог којим је тражио да се утврди да између тужиоца и туженог не постоји правни однос о испоруци топлотне енергије у пословном простору туженог у Јагодини ул. ... бр. ... Ставом петим обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 108.964,00 динара.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, па је Врховни суд решењем Рев 13080/2024 од 19.06.2024. године одбацио као недозвољену

ревизију тужиоца изјављену против решења садржаног у ставу првом изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2896/23 од 13.02.2024. године, а ставом другим укинуо је пресуду Апелационог суд у Крагујевцу Гж 2893/23 од 13.02.2024. године у одбијајућем делу става другог изреке, у ставовима трећем и петом и предмет вратио другостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку након одржане расправе на којој је прочитао доказе изведене пред првостепеним судом, Апелациони суд Крагујевцу је донео пресуду Гж 1860/24 од 07.05.2025. године, којом је у ставу првом изреке обавезао туженог да тужиоцу на име дуга за испоручену топлотну енергију за период 15.02.2010. - 30.04.2012. године исплати 176.351,00 динара са затезном каматом од 25.07.2012. године, као дана подношења предлога за извршење, до исплате и укинуо закључак извршитеља Зорана Дукића из ... Ик 79/2012 од 26.07.2012. године у обавезујућем делу. У ставу другом изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга за испоручену топлотну енергију за период 01.10.2012. - 30.04.2014. године, исплати 895.188,00 динара са законском затезном каматом од 16.10.2014. године, као дана подношења предлога за извршење, до исплате и укинуо закључак извршитеља Зорана Дукића из ... Ивк 799/2014 од 16.10.2014. године у обавезујућем делу. У ставу трећем изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 347.711,00 динара.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1860/24 од 07.05.2025. године, тужени је изјавио благовремену и дозвољену ревизију дана 11.07.2025. године, допуњену дана 14.07.2025. године, због свих законом прописаних разлога. Предложио је да Врховни суд преиначи другостепену пресуду и одбије тужбени захтев у целости.

Испитујући побијану пресуду у границама ревизијских разлога прописаних одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11..10/23 – др. закон) Врховни суд је одлучио да ревизија туженог од 11.07.2025. године, која је допуњена 14.07.2025. године није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени је власник пословног простора у Јагодини у Ул. ... бр. .. на к.п. бр. .. КО Јагодина, укупне површине 247,17 м², који је, у утуженом периоду, био снабдеван топлотном енергијом од стране тужиоца, по систему даљинског грејања. Пуномоћник туженог, која је користила предметни пословни простор, рекламирала је тужиоцу квалитет испоруке топлотне енергије током 2010, 2011. и 2012. године, а 03.10.2013. године поднет је захтев за искључење са система даљинског грејања. Захтев је одбачен, као неблаговремен. Тужени је искључен са система даљинског грејања 02.10.2015. године. Записником о мерењу температуре од 05.03.2010. године и 10.02.2010. године, утврђено је да температура износи 17,8-18,5°C. У поступку пред првостепеним судом обављено је више вештачења, и то: судског вештака машинске струке Живка Стојановића из ... од 20.09.2015. године, који се изјаснио да је циркуларна пумпа неисправна због чега грејање није задовољавајуће; судског вештака машинске струке Небојше Јовановића, који се у поступку обезбеђења доказа од 25.12.2013. године, изјаснио да је очигледно постојала делимична циркулација која је недовољна за грејање, а која може да потиче из главне

циркулационе пумпе из котларнице која није довољна да би омогућила квалитетно грејање у објекту па је зато и предвиђена додатна циркулациона пумпа у самом објекту, а пумпа која не ради представља отпор у систему циркулације; комисијско вештачење Машинског факултета Универзитета у Београду од 31.10.2017. године, која комисија се изјаснила да циркулациона пумпа система грејања у пословном простору туженог није била у функцији и да због тога остварење протока топле воде у секундарном делу мреже кроз цевоводне инсталације и грејна тела није било омогућено, што значи да није било испоруке топлотне енергије из даљинског система грејања у објекат пословног простора туженог; комисије Машинског факултета Универзитета у Београду, која се се у свом налазу од 14.03.2019. године изјаснила да се не може говорити о квалитетном грејању пословног простора у објекту на адреси у Ул. ... бр. .. од стране тужиоца, обзиром да није била могућа испорука топлотне енергије у периоду од 15.02.2012. године до тренутка када је тужилац наведени пословни простор туженог искључио са топлотне мреже 2015. године, пошто циркулациона пумпа система грејања у том објекту није била у функцији, а расположиви гравитациони напор није довољан да се струјање воде успостави. Недостатак грејних тела, као и њихова неисправност директно је онемогућило предају топлотне енергије грејном простору туженог. Саслушан пред апелационим судом, вештак из области машинске струке, Небојша Јовановић, навео је да је 25.12.2013. године изашао на лице места у просторије туженог ради мерења температуре простора и да је том приликом њему дат инструмент од стране тужиоца за који је претпостављао да име уверење о еталонирању. Вештак је поновио раније наводе (на питање туженог), да у ситуацији да је циркулациона пумпа неисправна - нема квалитетног грејања. Апелациони суд је прихватио налаз и мишљење Машинског факултета у Београду од 14.03.2019. године у коме се наводи да од 15.02.2012. године пословни простор туженог није снабдеван адекватном топлотном енергијом због неисправности циркуларне пумпе, а што су потврдили и остали вештаци из области машинске струке. Прихваћен је налаз и мишљење вештака из области машинске технике, Методи Трајановски, који је достављен током другостепеног поступка, након укидања раније одлуке Апелационог суда Гж-2896/23 од 13.02.2024. године, ради разјашњења спорног правног питања у чијој је надлежности одржавање циркулационе пумпе. Вештак је налаз и мишљење дао, између осталог, на основу Главног пројекта машинских инсталација за пословни објекат и Техничког описа централног грејања пословног објекта са принудном циркулацијом воде (које доказе је тужени доставио) и навео да је пумпна станица - циркулациона пумпа, која је технички уграђена у сутерену пословног простора туженог, у надлежности свих власника пословног објекта, а не тужиоца, као и да туженом није уграђена топлотна подстаница према члану 10. став 2. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом града Јагодина. Вештак економско - финансијске струке, Добрила Савић, навела је да потраживање тужиоца према квадратури за период 01.12.2010. - 30.04.2014. године износи 1.844.389,38 динара, у коме наводи за сваки утужени период месечни износ дуговања. Допунским налазом од 30.01.2025. године вештак се изјаснила о потраживању тужиоца за период 15.02.2012. - 30.04.2014. године, уз умањење од 10%, што износи 1.015.142,00 динара, као и да потраживању тужиоца за исти период, уз умањење од 5%, што износи 1.071.539,00 динара.

Код оваквог чињеничног утврђења, имајући у виду да тужени није са тужиоцем закључио уговор, у смислу члана 10. став 2. наведене Одлуке, којим би на тужиоца пренео право и обавезу управљања и одржавања прикључног топловода, те није раскинуо Уговор о снабдевању топлотном енергијом са тужиоцем, то је према становишту апелационог суда, његова обавеза да утужени износ плати, с обзиром да

његовим пропустом (неодржавањем циркулационе пумпе), није квалитетно снабдеван топлотном енергијом (ценећи рекламације туженог). Вештачењем од стране вештака Живка Стојановића утврђено је да је укупна површина простора који се греје 79,67 м², а површина пословног простора је 247,17 м² што је све утицало да температура предметног простора у зимским месецима није била адекватна. Из наведених разлога је апелациони суд одлучио као у ставу првом и другом изреке побијане пресуде, при чему је применом чл. 460 ЗПП укинуо решење о извршењу будући да је о делу захтева тужиоца делимично одлучено пресудом Апелационог суда Гж 2896/23 од 13.02.2024. године, а да је тужилац током поступка уредио тужбени захтев.

Тужени у ревизији, као и у допуни ревизије, у битном оспорава како активну тако и пасивну легитимацију, указује на погрешно чињенично утврђење и да - будући да је била немогућа испорука топлотне енергије - тужилац нема право на наплату услуге која није извршена. Указао је на то да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 374. став 1. ЗПП пошто није саслушао представника вештака Машинског факултета и да је приликом усвајања тужбеног захтева пошао од претпоставке да је било испоруке топлотне енергије туженом, при чему није утврђено коме по пројектној документацији припада циркулациона пумпа. Тужени је указао на то да одржавање исте није само у надлежности туженог, већ и осталих власника у згради са три спрата. Навео је да је тужилац повредио одредбе чл. 16. Закона о заштити конкуренције користећи монополски положај на тржишту, фактуришући испоруку топлотне енергије за коју тужени сматра да није испоручена, да тужени никада није користио предметни простор, те да са тужиоцем никада није ни био у дужничко – поверилачком односу јер није закључио уговор о испоруци топлотне енергије. Оспоравао је налаз вештака економско – финансијске струке једино из разлога што је вештаку ужа специјалност - обрачун зарада.

Врховни суд је становишта да је насупрот наводима ревидента правилном применом материјалног права другостепени суд обавезао туженог да, сагласно налазу и мишљењу судског вештака економско – финансијске струке, тужиоцу исплати дуг за испоручену топлотну енергију за пословни простор у Јагодини у Ул. ..., у преосталом делу - за период 15.02.2010. – 30.04.2012. и за период 01.10.2012. – 30.04.2014. године, имајући у виду да је о делу захтева тужиоца делимично одлучено пресудом Апелационог суда Гж 2896/23 од 13.02.2024. године, те да је тужилац током поступка уредио тужбени захтев.

Одредбом члана 262. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да је поверилац у обавезном односу овлашћен да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је савесно у свему како она гласи. У вези са цитираном законском одредбом те у погледу навода туженог да није са туженим засновао облигациони однос, Врховни суд указује на то да је пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2896/23 од 13.02.2024. године у ставу четвртом изреке, одбијен као неоснован противтужбени захтев туженог којим је тражио да се утврди да између тужиоца и туженог не постоји правни однос о испоруци топлотне енергије у пословном простору туженог у Јагодини ул. ... бр. ... У овом делу, наведена пресуда није била побијана ревизијом, те је постала правноснажна. У пресуди је указано на то да су парничне странке засновале правни однос у вези испоруке топлотне енергије иако између њих не постоји писани уговор, и то тужилац, као испоручилац топлотне енергије и тужени, као купац топлотне енергије те да на то упућује одредба чл. 20. ст. 3. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом (Сл. Гласник Града

Јагодина, 9/08....10/2014) која прописује да уколико уговор није закључен из неких разлога у писаној форми сматра се да је уговорни однос настао даном почетка испоруке топлотне енергије. У таквом случају Топлана и купци су недвосмислено одговорни за настале обавезе по основу испоруке топлотне енергије, у складу са одредбама ове Одлуке о чему Топлана на погодан начин обавештава купца.

Надаље, што се тиче питања квалитета испоруке топлотне енергије и навода ревидента да му топлотна енергија уопште није испоручена, Врховни суд налази да су ови наводи неосновани из следећих разлога:

Горе поменута Одлука о условима и начину снабдевања топлотном енергијом, одредбом члана 8. предвиђа да топлотну опрему Топлане чине: производни извори, мерачи топлоте за мерење топлотне енергије из производних извора, пумпне станице, примарна топловодна мрежа, мерачи топлоте за испоручену топлотну енергију купцима. Топлотна опрема купца, наведена је у одредби члана 10. Одлуке, и то: прикључни топловод, топлотна подстанција (прикључна и кућна), унутрашње топловодне инсталације и уређаји, регулатори и мерачи топлоте. Купац може са Топланом да закључи уговор којим ће на Топлану пренети право и обавезу управљања и одржавања прикључног топловода и топлотне подстанције, као и регулисати власничке односе (став 2. одредбе члана 10. Одлуке). Одредбом члана 22. став 2. Одлуке, предвиђено је да купац може писмено отказати уговор о куповини топлотне енергије са отказним роком од 90 дана, али не у току грејне сезоне, већ у периоду од 01.05. до 31.08. Обавезе настале по основу испоруке топлотне енергије за купце из става 2. овог члана престају 01. октобра текуће године (став 3.). Купац који станује у објекту са више стамбених јединица и који откаже уговор о куповини топлотне енергије након 01. октобра текуће године и престанка обавезе плаћања пуне цене грејања плаћа месечну накнаду у износу од 10% од пуне цене грејања (став 5.). Купац који има инсталиран један или више цевних регистрата, након искључења са топловодне мреже плаћа месечну накнаду у износу од 30% од пуне цене грејања, односно у том проценту учествује у расподели трошкова према читавању мерног уређаја у подстанци у складу са тарифним системом (став 6.). На основу члана 51. Одлуке, кад се путем записника у складу са овом Одлуком утврди да је загревање просторије испод температуре предвиђене овом Одлуком, Топлана приступа отклањању недостатака, а кориснику умањује накнаду. У записнику се констатује површина и период за које се кориснику умањује накнада. Накнада се умањује 5% за сваки степен испод температуре предвиђене чланом 31. ове Одлуке, а за температуре испод 10°C накнада за грејање се умањује 100%.

Врховни суд је у решењу Рев 13080/2024 од 19.06.2024. године указао на то да је потребно да се разјасни да ли циркуларна пумпа која није радила (или је неисправно радила), представља топлотну опрему Топлане у смислу члана 8. Одлуке, или топлотну опрему купца у смислу члана 10. Одлуке, јер ако се ради о топлотној опреми купца, онда он има право и обавезу управљања и одржавања прикључног топловода и топлотне подстанције, на основу одредбе члана 10. став 2. Одлуке, као и на то право на умањење накнаде на основу одредбе члана 51. став 1. Одлуке када се путем записника сачињеног у складу са том Одлуком утврди да је загревање просторије испод температуре предвиђене том Одлуком. У поновном поступку, апелациони суд је поступио у складу са датим налогом те утврдио, на основу налаза и мишљења вештака из области машинске технике, Методи Трајановског, да је на основу Главног пројекта машинских инсталација за пословни објекат и Техничког описа централног грејања

пословног објекта са принудном циркулацијом воде (које доказе је тужени доставио) пумпна станица - циркулациона пумпа, која је технички уграђена у сутерену пословног простора туженог, у надлежности свих власника пословног објекта, а не тужиоца, као и да туженом није уграђена топлотна подстаница према члану 10. став 2. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом Града Јагодине. Са тим у вези, нису релевантни наводи ревизије да се пумпа налази у власништву и осталих власника пословног објекта, будући да то не утиче на постојање обавезу туженог да врши плаћања на име испоруке топлотне енергије, с обзиром да пропуст у квалитету снабдевања топлотне енергије није на страни тужиоца, већ власника пословног објекта, међу којима је тужени. Имајући у виду претходно утврђену чињеницу да циркулациона пумпа није била исправна, а да одржавање исте није било у власништву тужиоца, то је правилан закључак апелационог суда да није било потребе бавити се питањем конкретне температуре унутар пословног простора туженог. Наведено би било од утицаја једино у случају да је до недостатака који проузрокују загревање просторије испод температуре предвиђене Одлуком, дошло услед узрока на страни Топлане, у ком случају би иста имала обавезу, у складу са чл. 51. наведене Одлуке да приступи отклањању истих, што конкретно није случај. У вези са наведеним, нису основани наводи ревидента да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 374. став 1. ЗПП јер није саслушао представника вештака Машинског факултета, имајући у виду да су представници вештака Машинског факултета већ саслушани током поступка, а сам тужени је у ревизији указао на то да је одржавање предметне пумпе, поред њега самог, у надлежности и осталих власника у згради, што је имао у виду и вештак Методи Трајановски, који је дао налаз и мишљење. Како је тужени у утуженом временском периоду био у дужничко-поверилачком односу са тужиоцем, обзиром да је искључен 2015. године, то је његова обавеза да потраживани износ плати сагласно одредби чл. 17 ЗОО.

Наводи ревидента да није користио предметни простор су без утицаја с обзиром на одредбе Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом, која изричито предвиђа процедуру у вези са испоруком топлотне енергије, па следом и отказа уговорног односа. Чињеница што је тужени упутио отказ тужиоцу 09.10.2013. године не значи да он није дужан да плати испоручену топлотну енергију за 2013. и 2014. годину. Захтев за искључење тужиоцу је поднела 09.10.2013. године адвокат Вера Миленковић, која није власник предметног пословног простора, при чему је захтев поднет у току трајања грејне сезоне, супротно одредби члана 22. став 2. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом (у току грејне сезоне).

Нема места примени чл. 16. Закона о заштити конкуренције будући да није утврђено да је дошло до злоупотребе доминантног положаја на тржишту које предвиђа наведена одредба. Поступање у складу са одредбама Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом (Сл. Гласник Града Јагодина, 9/08....10/2014) не може се сматрати, како ревидент наводи, злоупотребом доминантног положаја. Притом, овде се ради о испоруци топлотне енергије, као добру од општег интереса, те се не ради о заштити конкуренције на тржишту које наведени закон регулише.

Коначно, без основа су наводи ревидента да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба чл. 374. ст.1. прихвативши налаз и мишљење судског вештака економско – финансијске струке чија је ужа специјалност – обрачун зарада. Вештак је именована за економско – финансијску област решењем Министарства правде од 06.07.2011. године, те ужа специјалност не утиче на стручност самог вештака у погледу

-7-

датог налаза и мишљења на околност обрачуна потраживања тужиоца имајући у виду површину грејног простора. Вештак је дала налаз и мишљење на основу документације у спису у складу са датим налогом суда.

Суд је имао у виду и остале ревизијске наводе, али с обзиром на утврђено чињенично стање и дате разлоге апелационог суда налазе да исти нису били од утицаја на другачију одлуку ревизијског суда, те да нема потребе за даљим образлагањем у смислу чл. 414. став 2. ЗПП.

Из свих напред наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**